

Útbreiðsla veirusjúkdómsins plasmacytosis í villta minkastofninum

Róbert A. Stefánsson (1), Sigrún Bjarnadóttir (1), Páll Hersteinsson (2) og Eggert Gunnarsson (3)

(1) Náttúrustofa Vesturlands, Hafnargötu 3, 340 Stykkishólmur, (2) Líffræðistofnun Háskóla Íslands, Öskju, Sturlugötu 7, 101 Reykjavík, (3) Tilraunastöð Háskóla Íslands í meinafræði, Keldum v/Vesturlandsveg, 112 Reykjavík

1. Inngangur

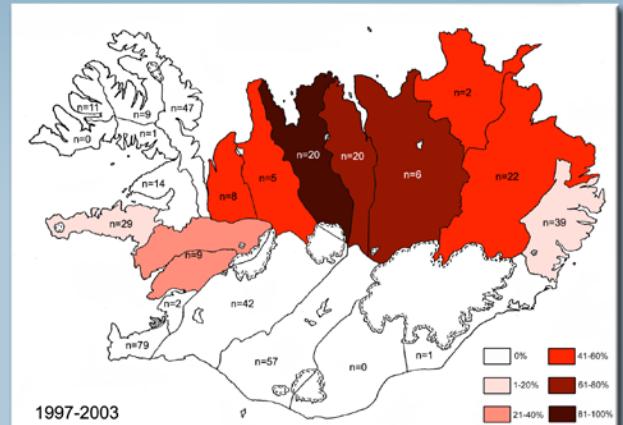
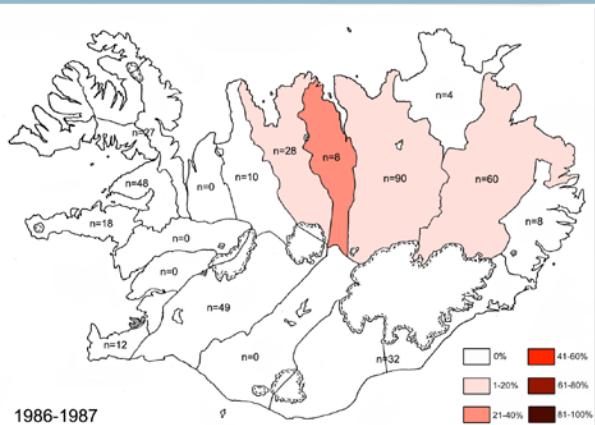
Sjúkdómurinn *plasmacytosis* er hægðara veirusjúkning sem fundist hefur í aliminkum viða um heim en ekki hefur tekist að finna lækningu við. Mörg smituð dýr sýna aldrei einkenni sýkingar en í sumum tilfellið dregur sjúkdómurinn verulega úr frjósemi og leiðir smári saman til dauða. Árið 1970 voru minkar aftur fluttir til Íslands eftir langt hlé. Þeir reynludst smitaðir af *plasmacytosis* og olli sjúkdómurinn minkabændum þungum búsisjum þar til honum var útrýmt af búum með niðurskrði á árunum 1983-1985. Rannsókn Karl Skírnissonar o.fl. (1990) á útbreiðslu sjúkdómsins á árunum 1986-1987 leiddi í ljós að hann fannst í villtum mink og hafði líklega borist þangað frá minkabúum. Sýkingartíðin var á bilinu 2-25% eftir sýslum á norðan- og norðaustanverðu landinu frá Skagafirði austur á Hérað en engin smituð dýr fundust utan þess svæðis (1. mynd).

2. Markmið

Markmið rannsóknarinnar er að kanna útbreiðslu veirusjúkdómsins *plasmacytosis* í villta minkastofninum og fá upplýsingar um það hvort útbreiðsla og sýkingartíðni hafi breyst frá fyrri rannsókn (Karl Skírnisson o.fl. 1990).

3. Aðferðir

Á undanförnum árum hafa minkaveiðimenn sent höfundum minkahrae til ýmissa rannsókna. Minkarnir voru veiddir í öllum landsfjörðungum á árunum 1997-2003. Rannsóknin standur yfir en greind hafa verið blóðsýni úr samtals 669 minkum, 410 fullorðnum og 259 hvolpum. Hér er þó fjallað um fjöldskyldur (móður með hvolpa) sem eitt sýni, þótt prófað hafi verið úr öllum einstaklingum. Í 13 tilfellum náðust sýni úr hvolpum en ekki móður. Því er um að ræða samtals 423 sýni úr 20 sýslum. Blóðsýnini voru mótefnamaðl að Tilraunastöð Háskóla Íslands með Keldum með CCE (Counter Current Electrophoresis) prófunaraðferð (Cho og Ingram 1972, 1973).

4. Niðurstöður

Mótefni gegn veirunni fannst í 62 sýnum (15%) úr 10 sýslum en flest smituð dýr voru af Norður- og Norðausturlandi. Sýkingartíðin á því svæði var á bilinu 50-85% eftir sýslum og hafði aukist marktækt frá rannsókn Karl Skírnissonar o.fl. (1990) (Norðurland vestra: $X^2 = 11.9$, $p < 0.001$; Norðurland eystra: $X^2 = 40.4$, $p < 0.001$; Austurland: $X^2 = 11.9$, $p < 0.001$). Smituð dýr fundust einnig í Myra- og Borgarfjarðarsýslum (22%), S-Múlasýslu (8%) og í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu (3%) (2. mynd).

5. Umræða

Plasmacytosis-smít i villta minkastofninum hefur aukist frá árunum 1986-7, þegar smít var bundið við svæðið frá Skagafirði austur í Vopnafjörð. Þessi rannsókn sýnir að tiðni smits hefur hækkað á Norður- og Norðausturlandi og einnig virðist útbreiðslan hafa aukist, því nú finnast smituð dýr viðar á landinu. Ekki er vitað hvaða þýðingu veirusjúkdómurinn hefur fyrir íslenska minkastofninn. Áfram verður safnað sýnum viða að af landinu og áhersla lögð á þau svæði þar sem sýnafjöldi er litill. Áætlað er að ljúka verkefnið á árinu 2004.

6. Ályktanir

Útbreiðsla og smittíðni veirusjúkdómsins *plasmacytosis* hefur aukist í villta minkastofninum á síðustu áratugum.